

Talepapir

Arrangement: Besvarelse af samrådssp. J

Hvornår: Torsdag den 14. september 2023 kl.
10:00

**Udlændinge- og
Integrationsministeriet**

DET TALTE ORD GÆLDER

Tekst:

Samrådsspørgsmål J

”Vil ministeren i forlængelse af UUI alm. del - svar på spm. 17 (folketingsåret 2020-21) redegøre for, om ministeren finder det problematisk, at kriminelle tredjelandsborgere, der er blevet udvist af Danmark med indrejseforbud for bestandig, efterfølgende kan rejse til andre EU-lande, eksempelvis Sverige, og opnå statsborgerskab, hvorefter de kan få deres indrejseforbud i Danmark ophevet under henvisning til EU-opholdsbekendtgørelsen? Endvidere bedes ministeren gerne redegøre for, om ministeren finder det problematisk at permanente udvisninger stadfæstet ved en dansk domstol kan blive omgjort af embedsmænd i udlændingestyrelsen.”

15. juni 2023

Sags nr. 2023 - 9568
Akt-id 2359190

Tak for spørgsmålet.

Inden jeg besvarer samrådsspørgsmålet, vil jeg godt slå fast, at det er regeringens klare holdning, at udlændinge, der begår kriminalitet i Danmark, skal udvises i videst muligt omfang.

Der skal heller ikke herske nogen tvivl om, at det er regeringens holdning, at en udlænding, der har fået et indrejseforbud for bestandig, ikke uden videre skal kunne få det ophævet og indrejse på ny.

Derfor er vores regler i udlændingeloven også skruet sådan sammen, at udlændinge, der er udvist af domstolene med et indrejseforbud, som udgangspunkt er udelukket fra at indrejse og tage ophold i Danmark på ny.

Men som spørgeren peger på, så er der tilfælde, hvor en udvisning eller et indrejseforbud bliver ophævet, eller der meddeles en opholdstilladelse til en udlænding, som er blevet udvist fra Danmark. Det skyldes vores EU-retlige og øvrige internationale forpligtelser.

[Udlændinge omfattet af EU-reglerne]

Når det kommer til udlændinge omfattet af EU-reglerne, så har de – i modsætning til udlændinge fra tredjelande – nemlig som noget særligt en ret til at ansøge om at få et permanent indrejseforbud vurderet, hvis forholdene for den pågældende efterfølgende har ændret sig. Der er dog alene tale om en processuel ret til at ansøge om en vurdering – ikke en ret til faktisk at få indrejseforbuddet ophævet eller til at genindrejse i Danmark.

Det forhold, at en udlænding fra et tredjeland opnår statsborgerskab i et andet EU-land og dermed bliver omfattet af EU-reglerne om fri bevægelighed, er altså *ikke* ensbetydende med, at et indrejseforbud meddelt i Danmark automatisk ophæves.

Et indrejseforbudt bliver kun ophævet, hvis det konkret vurderes, at det ikke længere er proportionalt at opretholde forbuddet.

Det er udlændingen, der skal vise, at de forhold, der begrundede indrejseforbuddet, har ændret sig, og at den pågældendes adfærd ikke længere udgør en trussel mod den offentlige orden eller sikkerhed.

Udlændingestyrelsen kan til brug for vurderingen af ansøgningen anmode om yderligere oplysninger, eksempelvis straffeattester fra det eller de lande, som den pågældende har opholdt sig i efter udvisningen af Danmark.

[Antal sager, hvor der er sket ophævelse af indrejseforbud]

I forhold til antallet af sager, hvor udlændingemyndighederne har taget stilling til, om der skulle ske ophævelse af et indrejseforbud, så har Udlændingestyrelsen inden for de seneste 12 år [siden januar 2011] truffet afgørelse om ophævelse af indrejseforbud meddelt for bestandig i **3** tilfælde. I samme periode er der meddelt afslag på ophævelse af indrejseforbud meddelt for bestandig i **16** tilfælde.

Det hører altså til sjældenhederne og har absolut undtagelses karakter, at et indrejseforbud, der er meddelt for bestandig, ophæves.

[Betydningen af at få statsborgerskab i andet EU-land]

Som jeg har nævnt, fører den omstændighed, at man som udlænding bliver omfattet af EU-reglerne, fordi man opnår statsborgerskab i et EU-land, ikke i sig selv til ophævelse af et indrejseforbud.

Tildeling af statsborgerskab er som bekendt et nationalt anliggende. Det følger af statsborgerretskonventionen.

Og sådan bør det også være.

Danmark har derfor ikke – og bør ikke have – indflydelse på, hvem andre EU-lande tildeler statsborgerskab. Vi har heller ikke indflydelse på, om andre EU-lande meddeler opholdstilladelse til en tredjelandstatsborger, som har et indrejseforbud i Danmark, ligesom andre EU-lande ikke har eller skal have indflydelse på sådanne beslutninger i Danmark.

[Om adgangen til opholdstilladelse i andre EU-lande]

Det betyder dog ikke, at en tredjelandstatsborgers adfærd i ét EU-land slet ikke kan have betydning, hvis den pågældende efterfølgende søger om opholdstilladelse i et andet EU-land.

Når en udlænding udvises af Danmark med indrejseforbud, indberetter myndighederne det i Schengeninformationssystemet – også kaldet SIS. Når udlændingen forlader Schengen-området, aktiveres indberetningen om indrejseforbuddet, og det kan herefter søges frem af myndighederne i alle EU-lande, der er koblet til SIS.

Konstateres det ved et SIS-tjek, at en tredjelandstatsborger er indberettet til SIS som uønsket – eksempelvis på baggrund af et indrejseforbud for bestandig – konsulteres det indberettende land om baggrunden for SIS-indberetningen. Det pågældende land tager herefter stilling til, om det vil lade udlændingen indrejse, og om det er forsvarligt at meddele den pågældende en opholdstilladelse.

Et indrejseforbud meddelt for bestandig kan således få alvorlige konsekvenser for den pågældende udlændings mulighed for at kunne få en opholdstilladelse og dermed også for på sigt opnå et statsborgerskab i andre EU-lande.

[Udlændingemyndighedernes ophævelse af udvisningsdomme]

Afslutningsvis vil jeg vende mig mod den del af spørgsmålet, som går på, om det er problematisk, at embedsmænd i Udlændingestyrelsen kan ophæve domme om udvisning truffet af de danske domstole.

Jeg vil gerne slå fast, at Udlændingestyrelsen ikke kan ophæve domme om udvisning. Den kompetence ligger ene og alene hos domstolene.

Men inden der kan ske udsendelse af en udlænding, der er udvist ved dom, og som har haft en asylopholdstilladelse, skal Udlændingestyrelsen [og i sidste ende Flygtningesnævnet] tage stilling til, om vedkommende faktisk kan udsendes, eller om en udsendelse vil være i strid med det såkaldte refoulementsforbud.

Domstolene tager nemlig ikke stilling til spørgsmålet om refoulement, og eftersom det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at udsende en udlænding til et land, hvor den pågældende risikerer asylbegrundende overgreb [refoulementsforbuddet], skal der tages stilling til dette spørgsmål, inden der kan ske udsendelse. Det er – som i alle andre sager om asyl – Udlændingestyrelsen og Flygtningesnævnet, der har kompetence til at tage

stilling til, om en udlænding er i risiko for overgreb ved en tilbagevenden.

Hvis refoulementsforbuddet ikke er til hinder for udsendelse, vil udlændingen komme i udsendelsesposition.

Hvis refoulementsforbuddet derimod er til hinder for udsendelse, skal Udlændingestyrelsen endvidere tage stilling til, om udlændingen skal meddeles en asylopholdstilladelse på ny eller henvises til såkaldt tålt ophold.

Jeg er helt tryk ved, at Udlændingestyrelsen [og Flygtningenevnet, der træffer afgørelse i 2. instans i disse sager], afgør sagerne inden for rammerne af udlændingeloven og vores internationale forpligtelser.

Jeg hverken kan eller vil blande mig i vores uafhængige udlændingemyndighedernes sagsbehandling. Heller ikke i denne type af sager.

Tak for ordet.